

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 295/2026-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľa (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 20P/47/2024-448 z 3. júna 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. mája 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, práva na rešpektovanie rodinného života podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 9. Dohovoru o právach dieťaťa rozsudkom okresného súdu č. k. 20P/47/2024-448 z 3. júna 2025. Súčasne navrhuje zaviazat' všeobecný súd rešpektovať princíp proporcionality a právo dieťaťa na zachovanie vzťahu s oboma rodičmi.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva nasledujúci stav veci:

3. Sťažovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Námestovo domáhal zmeny (rozšírenie) úpravy styku s maloletou dcérou tak, aby zodpovedal jej veku a potrebám, čím sledoval posilnenie citovej väzby a realizáciu svojho práva na rodičovskú výchovu. Uznesením Okresného súdu Námestovo bola prenesená miestna príslušnosť na okresný súd. Matka maloletej následne podala návrh na zvýšenie výživného. Uznesením zo 16. januára 2024 boli tieto konania spojené na spoločné konanie. Po vykonaní dokazovania sa však ukázalo, že spojenie vecí je neúčelné. Konanie o zmenu styku otca s maloletou tak bolo vylúčené na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 20P/47/2024.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky a otca vrátane znaleckého posudku z odboru psychológie a správ z poradenských centier. Znalkyňa diagnostikovala u sťažovateľa syndróm

závislosti od alkoholu a emočne nestabilnú osobnosť. Sťažovateľ v konaní popieral aktuálne požívanie alkoholu, predkladal overené správy o abstinencii a namietal marenie styku zo strany matky. Z výsledkov dokazovania vyplynulo, že sťažovateľ nevyužíval určený rozsah styku, čo odôvodňoval zdravotnými prekážkami a nevhodným prostredím počas stretnutí. Maloletá dcéra v dôsledku konfliktu rodičov vyjadrila k otcovi nedôveru.

5. Napadnutým rozhodnutím okresný súd návrh sťažovateľa na rozšírenie styku nielen zamietol, ale s odkazom na rizikové faktory v jeho osobnosti pristúpil k zníženiu kontaktu.

6. Sťažovateľ namieta porušenie základného práva maloletého dieťaťa na zachovanie vzťahu medzi oboma rodičmi a jeho práva na rodinný život, pretože rozsah styku určený okresným súdom vykazuje znaky neprimeranosti. Podľa jeho názoru takto reštriktívne nastavený kontakt vedie k postupnému oslabovaniu rodinných väzieb a bráni mu podieľať sa na každodennom živote dcéry.

7. Sťažovateľ je presvedčený, že súd porušil princíp proporcionality, pretože namiesto skúmania miernejších opatrení pristúpil k drastickému zúženiu styku oproti predchádzajúcemu stavu.

8. Sťažovateľ uvádza, že inicioval ďalšie konanie na Okresnom súde Martin, kde sa domáha rozšírenia kontaktu s maloletou dcérou, napriek tomu trvá na tom, aby sa ústavný súd vyjadril.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. V tejto súvislosti už opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom.

11. Sťažovateľ nepreukázal splnenie zákonnej podmienky byť v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom (§ 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a pripojiť k ústavnej sťažnosti príslušné plnomocenstvo (požiadavka plynúca z § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

12. Ústavný súd podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde v znení účinnom od 1. decembra 2025 môže ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti; to neplatí, ak je možné ustanoviť právneho zástupcu postupom podľa osobitného predpisu, ktorým je v zmysle odkazu zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii

a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon 327/2005 Z. z.“), v zmysle ktorého o poskytnutí právnej pomoci rozhoduje Centrum právnej pomoci. Zákon č. 327/2005 Z. z. sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v rodinnoprávných veciach, ako aj v konaní pred ústavným súdom v takýchto veciach [§ 3 ods. 1 písm. a)], preto sťažovateľovi je možné ustanoviť právneho zástupcu postupom podľa tohto zákona, avšak len na základe odôvodnenej žiadosti sťažovateľa, ktorý iniciovanie takého konania nepreukázal a ústavný súd návrhovú aktivitu sťažovateľa v tomto smere nahradiť nemôže.

13. Na základe uvedeného ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť obligatónym postupom podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde ako podanú navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 zákona o ústavnom súde. Tento nedostatok ústavnej sťažnosti nebol dôvod odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

14. Len pre úplnosť ústavný súd dodáva, že z jeho zistení vyplýva, že napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 9. júla 2025, a preto ústavná sťažnosť je celkom zjavne oneskorená, keďže bola podaná zjavne po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty (§ 124 zákona o ústavnom súde). Ani splnenie zákonnej podmienky právneho zastúpenia by tak vo výsledku nemohlo viesť k vyhoveniu ústavnej sťažnosti sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2026

Libor Duľa
predseda senátu